N°. 35. 1852.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 25 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelregten en bijdrukken.

DINGSDAG 10 FEBRUARIJ.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad n°. 220.) *BESLUIT van den 29sten December 1851, houdende vernietiging van het Reglement op de landelijke politie, door den Raad der gemeente* Wedde, *den 18den November ll. vastgesteld, voor zooveel aangaat de ten besluite vermelde bepalingen.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op het rapport van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 27sten December 1851, n°. 227, 2de afdeeling;

Gezien de voordragt van Gedeputeerde Staten van *Groningen* tot schorsing of vernietiging van het Reglement, houdende bepalingen omtrent eenige voorwerpen van landelijke politie, door den Raad der gemeente *Wedde* den 18den November 1851 vastgesteld;

Overwegende, dat blijkens den aanhef dit Reglement door den Raad *onder goedkeuring van Gedeputeerde Staten* is vastgesteld, in strijd met art. 167 der gemeentewet, hetwelk alleen mededeeling van een afschrift der verordening aan Gedeputeerde Staten voorschrijft;

dat de bevoegdheid tot het dooden van gevogelte, hetwelk aan de landerijen schade toebrengt, hoezeer gegrond op art. 12 der wet van 6 October 1791 de la police rurale en art. 43 der wet van 11 Julij 1814 (*Staatsblad* n°. 79), in art. 1 van het reglement te algemeen is gesteld, terwijl het schieten en vangen van duiven en zwanen bij art. 18 n°. 14 en art. 38 van laatstgenoemde wet is verboden;

dat de overtreding van het verbod om vuurwerken af te steken reeds bij art. 471 n°. 2 Wetboek van Strafregt strafbaar is verklaard, en dus daartegen bij art. 12 van het reglement geene nadere straf mogt worden bedreigd;

dat de bepaling, in art. 14 van het reglement voorkomende, dat de boete in geval van onvermogen door gevangenisstraf zal worden vervangen, in strijd is met het beginsel van art. 166 der gemeentewet, volgens hetwelk bij elke wanbetaling der boete, onverschillig of deze uit onvermogen of uit onwil voortspruit, gevangenisstraf door den regter moet worden uitgesproken;

dat de in art. 15 van het reglement bepaalde aansprakelijkheid van ouders en voogden voor de voldoening der boeten, waarin hunne minderjarige kinderen en pupillen zijn verwezen, niet overeenkomt met de beginselen van strafregt, volgens welke alleen hij, die overtreedt, gestraft kan worden;

Gelet op art. 153 der gemeentewet;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Het reglement op de landelijke politie, door den gemeenteraad van *Wedde* den 18den November 1851 vastgesteld, voor zooveel de bovengenoemde bepalingen aangaat, te vernietigen.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 29sten December 1851.

WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

Uitgegeven den *een en dertigsten* December 1851.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. VAN RAPPARD.

(Staatsblad n°. 6.) *BESLUIT van den 13den Januarij 1852, betreffende de uitloting en aflossing van 3½ pcts. schuldbekentenissen, voor het jaar 1852.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de wet van den 27sten Mei 1830 (*Staatsblad* n°. 10), en het ter krachte van die wet genomen Koninklijk besluit van 1 Junij daaraanvolgende (*Staatsblad* n°. 13), bevattende de voorwaarden der uitgifte van de schuldbekentenissen ten laste van het voormalig Amortisatie-Syndicaat, rentende 3½ ten honderd;

Gezien de wet van 26 December 1851 (*Staatsblad* n°. 198), tot vaststelling van het IXde hoofdstuk *A* der staatsbegrooting voor den jare 1852, waarbij voor amortisatie van schuld is uitgetrokken een bedrag van f 300,000;

Gelet op de Koninklijke besluiten van 21 December 1845 (*Staatsblad* n°. 92) en 16 Januarij 1851 (*Staatsblad* n°. 5);

Op de voordragt van Onzen Minister van Finantien, van den 12den dezer, n°. 65, G. S.,

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Op den eersten April 1852 wordt, tegen honderd ten honderd, aflosbaar gesteld een kapitaal van *drie maal honderd duizend gulden* (300,000) schuldbekentenissen rentende *drie en een half ten honderd*, uitgegeven krachtens de wet van 27 Mei 1830 (*Staatsblad* n°. 10), en ingevolge het Koninklijk besluit van 1 Junij 1830 (*Staatsblad* n°. 13).

Art. 2. De tot het evengemeld kapitaal af te lossen schuldbekentenissen worden aangewezen bij uitloting over het, na de op 19 Februarij 1851 gehoudene uitloting overgebleven aantal der reeksen van *tien* nommers, waarin, ten gevolge van het Koninklijk besluit van 21 December 1845 (*Staatsblad* n°. 92), de toen nog aanwezige schuldbekentenissen zoo na mogelijk zijn verdeeld, en worden alzoo *dertig* van die overgeblevene 2211 reeksen uitgeloot, met dien verstande, dat ingeval bij deze loting de laatste reeks, bevattende *acht* nommers, mogt worden uitgetrokken, alsdan, na de trekking van *dertig* reeksen, nog ééne reeks worde uitgetrokken, waarvan de twee eerste nommers, tot aanvulling van het losbaar gesteld kapitaal, als uitgeloot worden aangewezen.

Art. 3. De loting tot aanwijzing der met 1°. April 1852 aflosbare schuldbekentenissen rentende 3½ ten honderd, heeft plaats in het openbaar op Woensdag den 18den Februarij 1852, des voormiddags ten *elf* ure, aan het locaal van het Ministerie van Finantien te *'s Gravenhage*, ten overstaan van twee leden van de Algemeene Rekenkamer.

Van den uitslag der loting geschiedt onmiddellijk bekendmaking in de *Nederlandsche Staats-courant*.

Art. 4. De houders der uitgelote schuldbekentenissen kunnen dezelve op den eersten April 1852 en vervolgens, vergezeld van al de onverschenen coupons, waarvan de eerste verschijnt 1°. October 1852, ter aflossing aanbieden ten kantore van den agent van het Ministerie van Finantien te Amsterdam, alwaar hun het kapitaal, op hetwelk na 31 Maart 1852 geene rente meer verschuldigd is, voldaan zal worden bij assignatie op de Nederlandsche Bank.

Onze Minister van Finantien is belast met de uitvoering van het tegenwoordig besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Algemeene Rekenkamer tot narigt.

's Gravenhage, den 13den Januarij 1852.

WILLEM.

De Minister van Finantien,
VAN BOSSE.

Uitgegeven den *zeventienden* Januarij 1852.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. VAN RAPPARD.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 5den Februarij 1852, n°. 53, is aan mr. *J. H. van Gennep* een eervol ontslag verleend uit zijne betrekking van regter-plaatsvervanger in de arrondissements-regtbank te Arnhem.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 3den Februarij 1852, n°. 43, is de heer *Hendrik Pieter Bernelot Moens* erkend als vice-consul der Vrije en Hanzee-stad *Hamburg*, voor de provincie *Friesland* en de eilanden *Terschelling*, *Ameland* en *Schiermonnikoog*.

Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 6den dezer, n°. 25, goedgevonden, te benoemen tot majoor bij het wapen der infanterie den kapitein der 1ste klasse *J. G. van Coehoorn van Houwerda*, van het regement grenadiers en jagers, met bepaling dat hij, overeenkomstig het vastgestelde bij art. 5 van het besluit van 20 December 1851, n°. 73, al dadelijk voor den tijd van vijf jaren bij de landmagt in West-Indie zal worden gedetacheerd.

ALGEMEENE REKENKAMER.

Ter voldoening aan de bepalingen vervat in de wet van den 18den December 1845 (*Staatsblad* n°. 90), en naar aanleiding van opgevolgde Koninklijke besluiten, is op nieuw ter Algemeene Rekenkamer overgebragt voor eene som van *dertien duizend twee honderd vijf en zeventig gulden* aan ingetrokken muntbiljetten van f 100, f 20, f 10 en f 5, zoodat er, met inbegrip der bij vorige aankondiging vermelde som van f 29,962,860, bij het eindigen van [illegible] tot invordering, vastgesteld volgens de wet van den 2den Mei 1851 (*Staatsblad* n°. 25), op 31 December 1851 voor een bedrag van *negen en twintig millioen negen honderd zeven en zeventig duizend honderd vijf en dertig gulden* aan muntbiljetten is ingetrokken.

Al deze muntbiljetten zijn bij de Algemeene Rekenkamer volkomen onbruikbaar gemaakt en zullen, overeenkomstig den inhoud van art. 7 der wet van den 18den December 1835 (*Staatsblad* n°. 90), eerlang geheel worden vernietigd, waarvan alsdan op nieuw kennis gegeven zal worden.

's Gravenhage, den 2den Februarij 1852.

De Algemeene Rekenkamer,
GEVERS.

Ter ordonnantie van dezelve,
DE VISCH EIJSSINGH.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Sedert de besluiten tot organisatie der groote staatsligchamen, zijn aller-

lei geruchten in omloop betreffende de hun aan te wijzen ambtskleeding; bespottelijke plannen daaromtrent werden aan het gouvernement toegeschreven. » Wij meenen te kunnen verzekeren — zegt de *Constitutionnel* — dat over den vorm der costumen nog niets besloten is, maar dat de regering er niet aan denkt den theatralen pronk, de grillige en niet smaakvolle uitvindsels van een vroeger tijdperk weder in zwang te brengen. Eene ambtskleeding achten wij wenschelijk; zij valt in den smaak en de denkwijze van ons land; zij kwetst het begrip van gelijkheid niet, daar zij het merkteeken van eenen voor elk toegankelijken rang is. Zij verhoogt de deftigheid der vergaderingen, den luister van feesten en plegtigheden; zij is een punt van openbare voegzaamheid onder een gouvernement hetwelk het staatsgezag weder opbouwen wil, een element van orde en rangregeling onder de overheden. De Keizer, die wist wat ware grootheid was, achtte het niet beneden zich de schijnbaar nietige bijzonderheden der ambtscostumen te regelen bij openbare reglementen. De tegenwoordige regering zal, naar wij hopen, weldra dat voorbeeld volgen."

— De geruchten van aanhangige plannen van finantiele hervormingen zoo als belasting der inkomsten en der staatsrente, onteigening der verzekering tegen brandschade enz., zijn (zie ons vorig nommer) officieel weêrsproken. De *Constitutionnel* zegt daaromtrent: » Kwaadwilligen zoeken te doen gelooven, dat de regering tot socialistische beginselen overhelt, en daarom dichten zij haar het plan toe om zich de brandverzekering toe te eigenen. Immers de socialisten, hoe weinig eenstemmig overigens, willen allen de hand slaan aan de groote finantiele, nijverheids- en handelsondernemingen: brandverzekeringen, banken, spoorwegen, mijnen, wilden zij tot staatsondernemingen maken. En heeft nu het gouvernement van Lodewijk Napoleon niet een doorslaand bewijs van afkeuring dier leer gegeven, toen het onlangs de groote spoorwegonderneming van Parijs naar Lyon, en van Lyon naar Avignon aan particulieren overdroeg?

» De vijanden der nieuwe orde van zaken trachten bezorgdheid wegens 's lands finantielen toestand te verwekken, en te doen gelooven dat het gouvernement eene geheele verandering van het belastingstelsel heeft besloten. Doch de inkomstenbelasting, waarmede men het land bedreigt, bestaat in de daad reeds bij ons, in een veel bruikbaarder en bij onze zeden beter passenden vorm, in den vorm van directe belastingen. En deze belastingen heeft het gouvernement reeds getoond niet te willen verzwaren maar integendeel zooveel mogelijk te verligten: getuige de verlaging der grondbelasting in 1850.

» Wij kunnen al die uitstrooisels niet beter beantwoorden dan met de volgende gezegden van Lodewijk Napoleon, door hem in 1849 uitgesproken en bestemd om zijne denkwijze over belastingzaken te doen kennen: » Een verstandig en het algemeen belang bovenal beoogend bestuur — zeide de President bij de uitreiking van eerepenningen aan degenen die op de nijverheids-tentoonstelling bekroond waren — moet vooral streven naar verligting der lasten die den grondeigendom drukken. Wat drogredenen men ook dagelijks tot misleiding des volks bezige, het is een onbetwistbaar beginsel, hetwelk in Amerika, in Zwitserland en in Engeland de beste vruchten heeft gedragen, *dat de voortbrenging ontheven en alleen het verbruik belast moet worden*. De rijkdom van een land is gelijk aan eenen stroom; put men uit de bron, dan wordt hij droog; doch waar de stroom eene rivier geworden is, kan men een groot deel van het water afleiden, zonder den stroom te stremmen."

SPANJE.

Volgens een telegraphisch berigt uit Madrid van den 5den dezer, te Parijs van de zijde der regering bekend gemaakt, was de Koningin welvarende en had de wonde, haar den 2den dezer toegebragt, geene bedenkelijke gevolgen.

Langs den gewonen weg zijn berigten uit Madrid van den 2den dezer ontvangen; die echter, als slechts korten tijd na den moord-aanslag afgezonden, nog verward en uiteenloopend zijn. De officiele *Gazetta*, het eenige des Maandags te Madrid uitkomend dagblad, gewaagt nog niet van het voorgevallene. De dader is in handen der justitie. Hij heet Martin Merino, en is een gewezen kloostergeestelijke; de snoode aanslag wordt aan eene politieke beweegreden toegeschreven, door de meeste berigten aan republikeinsche beginselen, door enkelen aan zucht tot herstelling van het absoluut koninklijk gezag.

In de berigten uit Madrid van den 1sten dezer leest men het volgende: » Heden is ministerraad gehouden in bijzijn der Koningin-moeder; de beraadslaging liep over de plegtigheid van morgen. Koningin Christina heeft, naar verzekerd wordt, er op aangedrongen, dat de Koningin den plegtigen kerkgang tot dankzegging voor hare gelukkige bevalling, zou verschuiven tot na hare geheele herstelling of althans de hofkapel daartoe zou kiezen en niet eene aan het ander eind der stad gelegene kerk. De Koningin wilde echter van haar voornemen niet afzien om zich aan het volk te vertoonen. Dit werd al spoedig door de gansche stad bekend, en het metselaarsgilde zond eene deputatie met het aanbod om het rijtuig der Koningin naar de kerk te trekken; Hare Majesteit antwoordde zeer minzaam, dat zij hare onderdanen al te lief had om hen als paarden te gebruiken. Terwijl de ministerraad werd gehouden, is de minister van oorlog (die bekend staat als een voorstander der voormalige absolute regering) op een der openbare pleinen door eenige lieden uit de volksmenigte grovelijk beleedigd. In de laatste dagen hebben talrijke huiszoekingen plaats gehad en zijn eenige personen in hechtenis genomen. Men sprak van buitenlandsche zendelingen die zich te Madrid zouden ophouden ter verbreiding van republikeinsche denkbeelden en die gedurende de plegtigheid van morgen eenen volksoploop zouden willen bewerken."

Een berigt uit Madrid van den 2den dezer, door het *Journal des Débats* medegedeeld, behelst het volgende: » Heden morgen had de geheele hoofdstad een feestelijk voorkomen. De straten van het paleis naar de hoofdkerk wemelden van menschen; eene dubbele rij troepen vormde eenen gang, langs welken de koninklijke stoet zoude trekken. Ten elf ure verliet de Koningin, met de jonge Prinses op den arm, en vergezeld door den Koning en al de leden der koninklijke familie, hare vertrekken om in de koninklijke kapel de misse bij te wonen. Omstreeks één ure trad de Koningin uit de kapel, ten einde zich voor den openbaren kerkgang gereed te maken; op dat oogenblik zag zij een man in priestergewaad met een dolk in de hand op haar toeschieten; met een gil gaf zij het kind aan haren echtgenoot over, terwijl een dolksteek hare hand en de hand van den grootmeester van het paleis, die den arm des priesters had gegrepen, ligtelijk wondde. De hellebardiers vatten den dader. De kerkplegtigheid werd uitgesteld; de hooge staatsdienaren en de vreemde gezanten, die reeds in de kerk vereenigd waren, kwamen Hare Majesteit met het behoud van haar leven gelukwenschen, terwijl de langs de straten geschaarde troepen, naar het paleis terugtrokken, en op het plein daarvoor geschut geplaatst werd. Tegen vier ure 's namiddags keerden de troepen naar de kazernen terug. Eenigen beweren dat de dolk des moordenaars niet op de Koningin maar op de jonge Prinses gerigt was; volgens een vrij algemeen verpreid gerucht, is hij een dweepend aanhanger van de Carlisten-partij en van het absoluut koningschap."

De Parijsche *Patrie* deelt het volgende berigt mede: » Toen de Koningin uit het paleis trad om zich naar de kerk te begeven, viel een geestelijke haar te voet en reikte haar een smeekschrift toe, doch toen zij de hand uitstrekte om het aan te nemen, trof hij haar met een dolk in de zijde; hij wilde een tweeden stoot toebrengen, maar een hellebardier toespringende en hem bij de keel vattende, belette het. Hij is een uit het klooster weggejaagde monnik; gevat zijnde, toonde hij geen de minste vervaardheid, maar zeide dat hij goed gehandeld had; hij is, naar gezegd wordt, republikeinsche beginselen toegedaan en behoort tot die geestelijke bandieten, zoo als alleen in Spanje voorkomen."

Volgens een ander berigt zou de dader reeds vroeger, en wel op Koning Ferdinand VII, en later op Koningin Christina en den generaal Narvaez, eenen moordaanslag hebben beraamd en deswege vervolgd geworden zijn. Hij is, gelijk uit verscheiden berigten blijkt, reeds zestig jaren oud en behoorde tot de geestelijken die bij de gebeurtenissen, welke in de eerste jaren dezer eeuw Spanje zoo diep schokten, hunnen werkkring verlatende, aan den strijd voor de onafhankelijkheid des lands en voor de volksvrijheden deelnamen.

Onder de te Madrid omloopende geruchten was ook dat de moordenaar gezegd zou hebben: » zoo zij nog niet dood is, zij zal er zeker aan sterven." Men maakte hieruit op dat het wapentuig vergiftigd was: eene bezorgdheid, die volgens de latere telegraphische berigten ongegrond schijnt geweest te zijn.

ITALIË.

Het Parijsche *Journal des Débats* ontvangt het volgende berigt uit Rome van den 31sten Januarij jl.: „De Oostenrijksche regering heeft aan het pauselijke gouvernement voorstellen gedaan, waardoor de vorming van een Romeinsch leger zoo zeer bevorderd zou worden, dat men thans de vorming eener pauselijke krijgsmagt als zeker beschouwt. Ongelukkig echter is die maatregel niet uitvoerbaar zonder groot bezwaar voor de pauselijke schatkist, waarin reeds een tekort bestaat. Hoe het zij, men heeft reeds veel te lang gewacht, en behoorde nu zonder verder uitstel tot eenen maatregel over te gaan, tot welken Frankrijk onophoudelijk heeft aangespoord, en waartoe Oostenrijk thans, naar men verzekert, krachtdadige medewerking wil verleenen."

Een ander Parijsch dagblad, de *Constitutionnel*, deelt, volgens berigten uit Rome van den 31sten Januarij jl., mede, dat te Ascoli een aantal revolutionairen gevat zijn, die aanstalten maakten, om den President der Fransche republiek in beeldtenis te verbranden.

— Het officiele dagblad der Napelsche regering van den 29sten Januarij jl. behelst een koninklijk besluit, waarbij aan vijftig der van hoogverraad beschuldigde personen gratie verleend wordt; 28 van de begenadigden zijn dadelijk op vrije voeten gesteld. Men wil hierin een blijk zien van eene veranderde staatkunde der regering na de verandering van het Napelsche ministerie, die onlangs plotseling heeft plaats gegrepen.

— Volgens de tijdingen uit Turyn van den 4den dezer, beraadslaagde de kamer van volksvertegenwoordigers toen nog over het wets-ontwerp op de vervolging van drukpersmisdrijven gepleegd tegen vreemde mogendheden. Het wets-ontwerp is door verscheiden leden bestreden als te kort doende aan de drukpersvrijheid, aan de constitutionele instelling der jury, aan de waardigheid der natie. Een der ministers, de graaf Cavour, antwoordde daarop onder anderen het volgende: » Ik verklaar op mijne eer, dat het ministerie zonder eenigen invloed van de zijde des buitenlands tot het voordragen dezer wet overgegaan is; de eenige invloed, waardoor het gedreven wordt, is de overtuiging van het betamelijke en noodzakelijke derzelve. Wij allen willen ons onafhankelijk volksbestaan handhaven en evenzeer onze nationale instellingen, en daartoe moeten wij zoowel het misbruik als de verkorting der volksvrijheden tegengaan.

» Piemont is een Staat van den 2den rang, en heeft magtige naburen: zou het hen zonder gevaar kunnen uittarten? Doch ware Piemont een Staat van vijftig millioen inwoners en met eene legermagt van een millioen bajonetten, dan nog zou het ministerie deze wet voorgedragen hebben, want zij is gegrond op het regt en strookt met 's lands eer en waardigheid.

„ De openbaarheid is een krachtig middel ten goede, maar die de drukpersvrijheid behouden wil, vergete niet dat elke vrijheid door misbruik verloren gaat.

» Zeg ik aan een magtig man met eigen gevaar, en in het belang mijner medemenschen de waarheid, dan handel ik edelmoedig; maar zoo ik het doe in mijn belang, ter voldoening aan mijne hartstogten, en daaraan de belangen mijner medemenschen waag, dan handel ik zeker niet heldhaftig. Die uit eene veilige wijkplaats aan vreemde souvereinen beleedigingen toevoegen, zouden meer moed betoonen, zoo zij hun in hunne hoofdstad datzelfde gingen zeggen. Gesteld, wij trokken door eene woestijn, onze gids wees ons eene spelonk met waarschuwing om den daarbinnen slapenden leeuw niet wakker te maken; een onzer beweerde het regt te hebben om te spreken, en begon luidkeels te schreeuwen: wij zouden hem dan ongetwijfeld den mond sluiten en hem zeggen: » laat u verslinden, zoo gij wilt; wij voor ons verkiezen het niet." Doch indien ondanks onze voorzigtigheid de leeuw wakker wordt en ons aanvalt, dan zullen wij ons manmoedig verdedigen."

DUITSCHLAND.

In de zitting der Duitsche bondsvergadering van 7 Januarij jl. zijn, gelijk door de ministeriele *Preussische Zeitung* gemeld wordt, van wege Oostenrijk en Pruissen twee memorien van de beiderzijdsche commissarissen in Keurhessen medegedeeld, waarvan de eerste de tot herstel der rust in Keurhessen genomen maatregelen, de tweede de quaestie der Keurhessische constitutie betrof. Bij de laatste werd voorgesteld de constitutie van 1831 op te heffen, en eene nieuwe, door de regering in overleg met de commissarissen opgestelde grondwet in te voeren, nadat eene nieuw bijeen te roepen standenvergadering daaromtrent zoude gehoord zijn.

— De Pruissische tweede kamer beraadslaagt thans over de begrooting van uitgaven voor het loopende jaar. Bij gelegenheid der behandeling van het artikel, waarbij voor de dienst der hooge politie eene som van 80,000 Rd. is uitgetrokken, en waarop een amendement was voorgesteld, strekkende om die som tot 25,000 Rd. te verminderen, heeft de minister von Manteuffel de noodzakelijkheid van het toestaan der aan-

gevraagde som betoogd, onder anderen door te wijzen op de voortdurende woelingen der demokraten, ten aanzien waarvan vroegere regeringen zijns inziens niet naar behooren hare pligt hadden betracht. »Die woelingen, zeide de minister, dagteekenen hoofdzakelijk van het jaar 1844, zij rusten ook thans nog niet, en zoo men meent dat de kalmte die thans in de straten van Berlijn heerscht, van duurzamen aard is en dat men geheel zorgeloos de toekomst te gemoet kan zien, dan bedriegt men zich grootelijks. Er zijn nog vele lieden, die op omverwerping van het bestaande speculeren. Wel is waar, is volgens de bij mij ontvangen mededeelingen, de hoop der demokratie voor het oogenblik niet juist op Pruissen gevestigd, en zijn hare plannen, die in Londen gesmeed worden, bij voorkeur tegen de Zuidelijke Staten gerigt. Maar het bevel is van daar uitgegaan om van elke mogelijke kans — en wie zou er aan twijfelen dat er kansen genoeg kunnen ontstaan — met de meeste zorgvuldigheid partij te trekken. Het is in het belang van den Staat, dat de regering eenige middelen in handen hebbe, om aangaande deze woelingen, die vroeger niet op gelijke wijze bestonden als tegenwoordig, op de hoogte te blijven." — De door de regering gevraagde som werd met 177 tegen 91 stemmen toegestaan.

BELGIE.

De kamer van volksvertegenwoordigers heeft in de zitting van den 6den dezer beraadslaagd over het wets-ontwerp, waarbij de wet op de vreemdelingen weder voor de drie eerstvolgende jaren geldig wordt verklaard. Bij die wet wordt het gouvernement gemagtigd om vreemdelingen, wier verblijf in Belgie voor de openbare rust en veiligheid gevaarlijk is, zonder vorm van proces uit te zetten. Een der leden, de heer Lelièvre, zich beroepende op art. 128 der Belgische constitutie, hetwelk aan vreemdelingen bescherming van personen en goederen verzekert, verlangde eenige waarborgen tegen willekeurige uitoefening der aan het gouvernement gegeven bevoegdheid, met name ten behoeve van vreemdelingen die eene verblijfplaats in het land hebben of die met eene Belgische vrouw gehuwd zijn; hij wilde dat de raadkamer der regtbanken van eersten aanleg over de voorgenomen uitzetting haar advies zou geven, na den betrokken vreemdeling tegenover het openbaar ministerie te hebben gehoord. Zoo zoude ook, zeide hij, het gouvernement in zekere mate van de verantwoordelijkheid ontheven worden en beter aan ongegronde eischen weerstand kunnen bieden.

De minister van justitie verklaarde zich tegen het gevoelen van den heer Lelièvre. »Eene der heerlijkste aanwinsten, zeide hij, van het staatsregt des nieuwen tijds is de scheiding der staatsmagten, en deze zou bij de voorgeslagen inroeping der regterlijke magt geheel miskend worden. De justitie zou zich dan in de administratie mengen; en daarbij zou de vreemdeling welligt, en zekerlijk de veiligheid des lands minder waarborgen hebben. De openbare rust hangt niet af van een enkel feit, hetwelk door de regtbank van dit of dat arrondissement kan worden beoordeeld; zij hangt af van eene reeks van feiten waarover de regering alleen in staat is te kunnen oordeelen. Het kan gebeuren dat in onderscheiden oorden te gelijk woelingen zich voordoen en dat men op tien of vijftien plaatsen te gelijk strenge maatregelen moet nemen; en op zulk een tijdstip zou de regering de regtbanken moeten raadplegen en haar al de ingewonnen narigten voorleggen? Dan deed men beter, eenvoudig de geheele politie op de vreemdelingen af te schaffen.

„Thans heeft de vreemdeling eenen waarborg in de verantwoordelijkheid der ministers en in de wetgevende kamers, die telkens van den minister rekenschap kunnen vragen van de aanwending der hem ten opzigte der vreemdelingen gegeven bevoegdheid. Hierin is zekerlijk meer waarborg gelegen dan in de uitspraak van een collegie, welks leden elk voor zich weigeren kunnen de redenen van hun oordeel op te geven.

„Wie is voor de openbare rust verantwoordelijk? De regtbanken zekerlijk niet. Die verantwoordelijk is, moet het regt hebben om te handelen. Zoo gij het gouvernement voor de rust en veiligheid verantwoordelijk stelt, behoort gij het vrij te laten om doelmatige middelen tot verzekering van rust en veiligheid te werk te stellen. Hoe matig gebruik het gouvernement van het regt van uitzetting maakt, bewijzen de in het verslag der centrale afdeeling vermelde cijfers."

Het wets-ontwerp is met 64 tegen 2 stemmen aangenomen, terwijl twee leden zich buiten stemming hielden.

— De Belgische *Moniteur* behelst een ter voldoening aan de bestaande wets-bepalingen openbaar gemaakt verslag van den staat der amortisatiekas op den 31sten December ll. Daaruit blijkt dat in de laatste zes maanden van het afgeloopen jaar eene som van fr. 2,564,094.31 besteed is tot het inkoopen van staatsschuldbrieven, rentende 3, 4, 4½ en 5 per cent., ten gezamenlijken bedrage van een nominaal kapitaal van fr. 2,946,866.

— De regering gaat voort, tot uitvoering der onlangs wettelijk besloten openbare werken de noodige overeenkomsten met particuliere ondernemers te sluiten. De *Moniteur* van gisteren behelst de tusschen den Staat en eene particuliere maatschappij aangegane overeenkomst tot voltooijing der spoorweg-linie tusschen de Sambre en de Maas en harer vertakkingen.

— Het ministerie heeft sedert lang beloofd eene wet te zullen voordragen strekkende om de vrijheid der liefdadigheid en tevens het goed beheer van hare giften te verzekeren en het aanwenden van bedriegelijke middelen tot het bekomen van schenkingen en makingen te weren. Van de zijde der clericale oppositie wordt thans beregt dat het ministerie daarvoor teruggedeinsd is en in deze zitting geene zoodanige wet zal voordragen.

ENGELAND.

In de zitting van het hoogerhuis van den 6den dezer verklaarde de minister graaf Grey, in antwoord op de vraag van een der leden, dat in November ll. in de Kaapkolonie maatregelen genomen waren om te beletten dat Britsche kooplieden aan de Kaffers buskruid en wapens toevoerden. Die toevoer, zeide hij, had veel te lang geduurd, en de overheden der Kaapkolonie hadden daartegen reeds in Februarij van het vorige jaar maatregelen behooren te nemen; een verbod van den uitvoer van wapenen en buskruid uit Engeland naar de Kaap, had hij ondoelmatig geacht, dewijl de belanghebbenden alsdan die artikelen eerst naar eene of andere Fransche haven verscheept en van daar verder naar Zuid-Afrika gevoerd zouden hebben.

In het lagerhuis bragt een der leden, de heer Hume, het plan der regering ter sprake, om door organisatie der burgermilitie in het ongenoegzame der middelen tot 's lands verdediging te voorzien; hij zeide dat de uitvoering van dit plan groote kosten zou vereischen en verlangde dat de regering daartoe niet zoude overgaan zonder dat plan aan het oordeel van het huis te hebben onderworpen; zijns inziens was de tijd der burgermilitie voorbij en kon men in Engeland thans eene beter en doelmatiger krijgsmagt vormen.

De minister van binnenlandsche zaken gaf de verzekering, dat geene vermeerdering van uitgaven wegens de burgermilitie zoude plaats hebben voor dat de zaak bij het parlement was onderzocht.

Van regeringswege werd een wets-voorstel ingediend strekkende om de regtspraak van het hof der kanselarij minder kostbaar voor de regtzoekenden en minder omslagtig te maken, en onder anderen bepalende dat de bezoldiging der regters bij dit hof niet meer ten laste der regtvragende particulieren zal komen, maar op de begrooting van gewone staatsuitgaven zal gebragt worden.

BEURS-BERIGTEN.

Parijs 7 Februarij: 3 pcts. renten fr. 64.50; idem 5 pcts. fr. 102.75.
Londen 7 Februarij: 3 pcts. gecons. 96⅜; Nederl. werkelijke schuld 2½ p cts. —; idem 4 pcts. —.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 9den Februarij* 1852.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden is bepaald; dat op Vrijdag aanstaande zal worden overgegaan tot de beraadslaging over het wets-ontwerp betrekkelijk de regten op de granen en op Maandag aanstaande tot de beraadslaging over het wets-ontwerp betreffende het bouwen in den omtrek van vestingwerken.

De beraadslaging over het ontwerp van wet tot amortisatie van schuld over 1851 is voortgezet. Art. 3 is aldus gewijzigd aangenomen:

„Art. 3. Van de som van drie millioen twee maal honderd duizend gulden, waarmede, volgens het voorgaand artikel 1, het IXde hoofdstuk A der begrooting van het jaar 1851 is verhoogd, wordt in den loop van het jaar 1852 besteed:

„1°. eene som — gelijkstaande aan het bedrag der besparing in 1851 verkregen door de intrekking der uitgestelde schuld — tot inkoop van werkelijke schuld rentende *twee en een half, drie* of *vier* ten honderd en van schuldbekentenissen van het Amortisatiesyndicaat rentende *drie en een half* ten honderd; en

„2°. het overige tot gedeeltelijke aflossing van het restant der gekapitaliseerde schuld aan de Nederlandsche Handel-maatschappij.

„De inkoop der onder n°. 1 vermelde schuld zal plaats hebben ter beurze of bij openbare inschrijving aan den minst eischende.

„Het kapitaal der verkregen werkelijke schuld wordt van de grootboeken afgeschreven en de afgeloste schuldbekentenissen ter Algemeene Rekenkamer overgebragt, om te worden vernietigd."

Het wets-ontwerp is met 42 tegen 23 stemmen aangenomen.

Het wetsontwerp tot regeling van het fonds voortspruitende uit koopprijzen van domeinen over 1851 is zonder beraadslaging met 52 tegen 13 stemmen aangenomen.

Gedurende het jaar 1851 is de haven van CUXHAVEN door 62 schepen onder Nederlandsche vlag bezocht geworden. Hiervan kwamen er van Hamburg 19 met stukgoederen, hout, raapkoeken en erwten, en 7 in ballast; van Londen 1 in ballast; van Greifswalde 1 met gerst; van Groningen 3 in ballast; van Altona 1 met koeken; van Harburg 2 met steenen en 1 in ballast; van Bremen 4 met hout, stukgoederen, suiker en tabak; van Meldorff 1 met koeken; van Koningsberg 1 met rogge; van Memel 1 met rogge; van Amsterdam 2 met stukgoederen; van St. Petersburg 1 met rogge; van Wismar 2 met zaad en bonken; van Kiel 1 met koeken; van Danzig 1 met hout; van Warnemünde 1 met koolzaad; van Nieuwfeld 1 met koolzaad; van New-Castle 1 met steenkolen; van Stralsund 1 met koolzaad; van Odensee 2 met koolzaad en gerst; van Stockholm 1 met stukgoederen; van Rostock 1 met koeken; van Swendborg 1 met erwten; van Wordingborg 1 met gerst; van Saxkiöbing 1 met gerst; van Stettin 1 met hout; van Rugenwalde 1 met raapkoeken.

Van deze vaartuigen vertrokken: naar Bremen 3 met stukgoederen, rogge en steenkolen; naar Aggerkanaal 1 met ballast; naar Gent 5 met raapkoeken; naar Antwerpen 1 met gerst; naar Swendburg 1 in ballast; naar Amsterdam 15 met stukgoederen, hout, gerst, koolzaad en erwten; naar Londen 2 met stukgoederen en koeken; naar Cadingsiel 1 in ballast; naar Norkioping 1 met stukgoederen; naar Memel 1 in ballast naar Meldorff 1 in ballast; naar Danzig 1 met steenen; naar Stettin 3 met hout en stukgoederen; naar Antwerpen 1 met stukgoederen; naar Wisbeach 1 in ballast; naar Harlingen 1 met hout; naar Zwolle 1 met rogge; naar Groningen 1 met rogge en koolzaad; naar Koningsberg 2 met stukgoederen en suiker; naar Flensburg 1 met stukgoederen; naar Odensee 1 met stukgoederen; naar Hull 1 met zaad; naar Hamburg 1 met stukgoederen; naar Randers 1 met tabak; naar Dendermonde 1 met stukgoederen; naar Aberdeen 1 met bonken; naar Emden 1 met hout; naar Oldersum 1 met steenen, naar Bremerhaven 2 met hout; en naar Zoutkamp 1 in ballast, terwijl er een vaartuig met averij te Cuxhaven bleef liggen, 5 met de aangebragte lading en even zooveel op avontuur in ballast vertrokken.

Rhijnhoogte te Keulen den 7den Februarij, 22 voet 10 dm. Keulsche peilschaal (21 voet 6 dm. Rhijnlandsch).

Met het vorig nommer der *Staats-courant* zijn verzonden vel 171 — 174 van het BIJBLAD II, inhoudende het verslag van het verhandelde in de zitting der Tweede Kamer van den 3den Februarij jl.;

terwijl met *dit* nommer verzonden worden:

1°. vel 175 — 178 van hetzelfde BIJBLAD, behelzende het verslag van het verhandelde in de zitting der genoemde Kamer van den 4den Februarij jl.;

2°. vel 166¹ en 166² (Supplementbladen) van hetzelfde BIJBLAD, redevoeringen behelzende, uitgesproken in de zitting der Tweede Kamer van den 31sten Januarij jl.; en

3°. vel 15 der *Bijlagen* van het BIJBLAD II, eenige bij de Tweede Kamer ingekomen stukken behelzende.

Den 7den Februarij is verzonden n°. 9 van het STAATSBLAD van 1852, alsmede titel en inhoud van het STAATSBLAD van 1851.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN MARINE.

Aanbesteding van verschillende Goederen en Materialen.

De Minister van Marine, voornemens zijnde op den 18den Februarij

1852, bij inschrijving, aan de minst-aannemenden te doen Aanbesteden de levering van verschillende goederen en materialen voor de dienst der Marine benoodigd te *Hellevoetsluis*, te weten:

1. Wagenschot,	15. Verwwaren,
2. Dennen masten,	16. Loodwit,
3. } Greenen { Balkdeelen enz.,	17. Gebakken Steen
4. } { Ribben enz.,	18. Kalk,
5. Vuren deelen,	19. Stockholmer Teer,
6. } Dennen { Deelen,	20. Zeil- en Karldoek,
7. } { Ribben enz.,	21. Graauwdoek,
8. IJpenhout enz.,	22. Zeilgaren,
9. IJzer en Staal,	23. Duigen en Bodemstukken,
10. Lood,	24. Huiden en Leder,
11. IJzeren Spijkers,	25. Smeerkaarsen, enz.
12. IJzerkramerij,	26. Reuzel en Roet,
13. Gereedschappen,	27. Borstelwerk,
14. Vijlen en het Verkappen van Vijlen,	

Brengt ter kennis van de Gegadigden:

dat de Inschrijvingsbiljetten, op gezegeld papier geschreven en voor ieder Bestek afzonderlijk ingerigt, vóór of uiterlijk op den 18den Februarij 1852, des middags vóór twaalf ure, franco aan het Ministerie van Marine te 's Gravenhage zullen moeten worden bezorgd.

De biljetten zullen moeten bevatten eene naauwkeurige opgave van de Prijzen, voluit geschreven, waarvoor men de Levering van *ieder der op de Bestekken voorkomende Artikelen* wil aannemen, alsmede *het totaal bedrag van elk Bestek*.

Inschrijvingsbiljetten welke op ongezegeld papier geschreven zijn, zullen niet in aanmerking worden genomen, noch ook die waarin doorhalingen, veranderingen of bij-condition zijn gemaakt.

De Biljetten zullen op het adres moeten vermelden het nommer en de benaming van het bestek waarop de inschrijving geschiedt en verder duidelijk moeten bevatten de namen der inschrijvers met die der borgen en hunne woonplaatsen.

De Voorwaarden waarop deze Aanbesteding zal geschieden liggen ter lezing aan het Ministerie van Marine te 's Gravenhage en bij de Directien der Marine te Amsterdam, te Willemsoord, te Hellevoetsluis en te Vlissingen, alsmede ten burele van de Commissarissen des Konings in de Provincien Gelderland en Limburg, bij laatstgemelden voor zooveel betreft IJzer en andere Metalen Voorwerpen.

's Gravenhage, den 4den Februarij 1852.

De Minister voornoemd,
J. Enslie.

Provincie Zuidholland.

AANBESTEDING.

De Commissaris des Konings in de provincie Zuidholland verwittigt bij deze de belanghebbenden, dat, onder nadere goedkeuring van het departement van Justitie, door de Commissie van Administratie over de hieronder vermelde Gevangenissen, in tegenwoordigheid van den Hoofd-ingenieur of van een der Ingenieurs van den Waterstaat in het tiende district, in de localen dier gestichten, in het openbaar zal worden aanbesteed:

Op Zaturdag den 21sten Februarij 1852, des namiddags ten één ure: Het [illegible] gen, aan het Huis van Bewaring en Militaire Verzekering te 's Gravenhage, met het daartoe behoorende Wachthuis, staande aan de noordzijde van de Prinsengracht, met al de daarbij behoorende Gebouwen, eindigende den 31sten December 1853.

Op Dingsdag, den 24sten Februarij 1852, des middags ten twaalf ure in het Huis van Arrest 's Gravenstein:

1°. Het onderhoud als boven van de Militaire Gevangenis en de verschillende daartoe behoorende gebouwen in de gemeente Oegstgeest, bij Leyden, en

2°. Het onderhoud als boven van het Huis van Arrest 's Gravenstein, met de daarbij behoorende Gebouwen, te Leyden.

Op Woensdag, den 25sten Februarij 1852, des namiddags ten één ure; Het onderhoud als boven, van de Gevangenis voor veroordeelde Vrouwen en de daarbij behoorende Gebouwen, te Gouda.

Op Vrijdag, den 27sten Februarij 1852, des middags ten twaalf ure: Het onderhoud als boven van de Strafgevangenis en de daarbij behoorende gebouwen, te Woerden.

Deze Aanbestedingen zullen geschieden bij inschrijving en opbod, per jaar.

Het bestek zal, behalve aan de localen van het Ministerie van Justitie, van het Provinciaal bestuur van Zuidholland en van de Gevangenissen, ter lezing liggen: te 's Gravenhage, in de Logementen en Koffijhuizen; te Leyden bij Seijée en bij Smit, aan de Witte poort, in de twee Kolommen, in de Paauw, in den Rooden Leeuw, aan den Burg, bij Koreman, aan de Hoogewoerds-poort, in de Post en in de Ster, te Gouda in den Zalm, in het Herthuis, in het Groot Amsterdamsche Veerhuis, en te Woerden in het Posthuis.

Zullende te 's Gravenhage Zaturdag, te Leyden Dingsdag, te Gouda Woensdag, en te Woerden Vrijdag, den acht dagen vóór de aanbesteding aanwijzing op de plaats worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij de betrokkene Commissien van Administratie, mitsgaders bij den Hoofd-ingenieur M. G. Beijerinck, en den Ingenieur A. Grave, te 's Gravenhage.

's Gravenhage, den 27sten Januarij 1852.

De Commissaris des Konings voornoemd,
Van Bylandt.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

*** De betrekking van Heel- en Vroedmeester der gemeente Bergambacht c. a., Provincie Zuidholland, tellende eene bevolking van ruim 1700 zielen, door vertrek van den Heer Dr. Burgerhout naar Schiedam, vacant zijnde, worden de zoodanigen, die de vereischten bezitten en genegen zijn daarnaar te dingen, uitgenoodigd zich ten spoedigste, uiterlijk voor den 21sten Februarij 1852, met franco brieven, doch liefst in persoon, aan te melden bij den Burgemeester dier gemeente, onder overlegging van de noodige stukken.

Op Medicinae Doctores zal bijzonder worden gelet.

De Jaarwedde bedraagt *f* 200, behalve de behandeling van de algemeene armen.

*** Poldermeesteren van de Purmerlander en Zuiderpolders voornemens ten overstaan van den Notaris *Joh. Eijken*, standplaats hebbende te Purmerende, op Zaturdag den 14den Februarij 1852, des voormiddags ten elf ure precies, in het Heeren-Logement op de Gouw te Purmerende, aan te besteden het Onderhoud van de Twee Watermolens, staande in gemelde Polders, te weten: *de Jonge Bloem*, onder Purmerland, en *de Kibbelaar*, onder Purmerende, alsmede Twee Sluizen, Twee Sluishuisjes, Twee Koehuizen en Twee Duikers met Schuiven, in de gemelde Polders, en zulks voor den tijd van nagenoeg Zes Jaren, aanvangende 15 Februarij 1852 en eindigende 31 December 1857.

Bestek en Conditien van de Besteding zullen tien dagen bevorens ter lezing liggen: te Amsterdam in de Nieuwe Stads-Herberg aan het IJ, te Purmerende in het Heeren-Logement, te Zaandam in den Otter, te Wormerveer in den Jongen Prins, te Ilpendam, bij C. de Raad en in de Beemster in het Gemeentehuis.

Nadere informatien zijn te verkrijgen op Donderdag 12 Februarij eerstkomende, des voormiddags van 9 tot 12 ure, bij den Dijk- en Molenbaas van de Wijde Wormer J. Prijs op Neck, en door wien teven de noodige aanwijzing zal geschieden.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad verleend den 6den Januarij 1852, goedgekeurd bij Koninklijk besluit dd. 23 Januarij 1852, n°. 67, geregistreerd den 5den Februarij 1852, zijn aan *Gerritje Ebbenhorst*, wonende in de gemeente Soest, gegeven al de Regten bij de Wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van art. 478 van het Burgerlijk Wetboek.

Geschiedende hiervan aankondiging ter voldoening aan art. 480 Burgerlijk Wetboek.

C. J. François,
Procureur bij den Hoogen Raad.

*** Bij Uitspraak der Arrondissements-Regtbank van Rotterdam van den 2den Februarij 1852, is het Verzoek van den Heer *Hermanus Scholden*, te Rotterdam, naar aanleiding van het 4de lid van Artikel 488 van het Burgerlijk Wetboek, geaccordeerd.

Geschiedende daarvan Bekendmaking, ter voldoening aan artikel 495 van het gemelde Wetboek.

J. Bakker, *Procureur.*

*** Blijkens Acte, den 4den Februarij 1852, voor den Notaris *J. L. C. Biesman Simons* en getuigen te Amsterdam verleden, is door de Ondergeteekenden *Abraham Abrahams Wittering* en *Jacobus Wittering*, beiden Commissionairs, wonende te Amsterdam, in hunne te Amsterdam onder de Firma van *Gebroeders Wittering*, gevestigde Vennootschap, als Medeteekenende Deelgenoot opgenomen de laatst Ondergeteekende *Lewis Henry Enthoven*, zonder beroep, mede woonachtig te Amsterdam, en zulks te rekenen van den 1sten Januarij 1852, zijnde deze Vennootschap voor den tijd van vijf achtereenvolgende jaren aangegaan, met stilzwijgende continuatie bij gebreke van tijdige Opzegging, telkens voor een gelijk tijdvak, en het Onderwerp gebleven alle soort van Handel op en van de Kolonie Suriname, zoo in commissie als voor eigene rekening, met voorbehoud om dien Handel ook naar elders uit te strekken.

A. Abrs. Wittering.
J. Wittering.
L. H. Enthoven.

In voldoening aan Artt. 28 en 31 van het Wetboek van Koophandel.

Bij Onderhandsche Acte, is tusschen de Ondergeteekenden overeengekomen dat de tusschen hen bestaande Vennootschap van Koophandel onder de Firma *Walger en Cardinaal*, gevestigd hier ter stede, Ontbonden is den 3den dezer maand; zullende de Liquidatie daarvan uitsluitend door den Tweeden Ondergeteekende geschieden, onder de Handteekening *Walger en Cardinaal in liquidatie*; terwijl tevens bepaald is dat de Afdoening en Liquidatie van de Zaken door den Eersten Ondergeteekende vroeger op Eigen Naam gedreven onherroepelijk en uitsluitend aan den Tweeden Ondergeteekende wordt opgedragen, onder de Teekening: *per procuratie, Walger, C. Cardinaal.*

Rotterdam, 7 Februarij 1852.

C. Walger, Jr.
G. Cardinaal.

Bekendmaking ingevolge Art. 28 van het Wetboek van Koophandel.

Bij Notariele Acte, op den 5den Februarij 1852 te Rotterdam gepasseerd, deugdelijk geregistreerd, hebben de Ondergeteekenden, Mr. *Willem Leonard Voorduin*, Commissionair, en *Friedrich Albert Voigt*, Particulier, beiden wonende te Rotterdam, met elkander aangegaan eene Vennootschap, ten onderwerp hebbende en zich hoofdzakelijk bepalende tot den Commissie- en Expeditie-Handel, beiden voor Rekening van Derden; zijnde deze Vennootschap aangegaan voor den tijd van 2 jaren en 11 maanden, aanvang genomen hebbende den 1sten Februarij 1852, en alzoo zullende eindigen den 31sten December 1854, met bepaling, dat, indien geen der Vennooten 6 maanden bevorens schriftelijk zal hebben verklaard de Ontbinding te verlangen, de Vennootschap geacht zal worden telkens weder voor één jaar te zijn gecontinueerd. De Firma dezer Compagnieschap zal zijn: *Voorduin & Voigt*, dewelke door elk der Vennooten zal worden geteekend, doch alleen en uitsluitend voor zaken, deze Vennootschap regtstreeks betreffende en mitsdien geenszins tot het opnemen van gelden, het stellen van borgtogten of andere soortgelijke handelingen, als zullende al zoodanige handelingen en verbindtenissen steeds blijven voor de Privé-Rekening van dengene der Compagnons, die dezelve zal hebben aangegaan en nimmer en in geen geval ten laste der Vennootschap mogen worden gebragt.

W. L. Voorduin.
A. Voigt.

*** De in termen van beraad verkeerende Erfgenamen van wijlen *Jan Wilton*, in leven Gepensioneerd Opzigter der Genie 3de klasse van Nederlandsch Oost-Indie, laatst gewoond hebbende te Zutphen en aldaar op den 7den Januarij jl. overleden, roepen bij deze op al degenen die iets Verschuldigd zijn aan, of te Vorderen hebben van de Nalatenschap van genoemden Erflater, ten einde daarvan binnen eene maand na heden opgaaf te doen ten Kantore van Mr. *Johan Leonard Steenlack*, Advocaat en Procureur bij de Arrondissements-Regtbank van en wonende te Zutphen.

TE 'SGRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.